

Under § 26 er der stillet to Forslag af et Mindretal om at nægte et Par Bevillinger. Det er jo ikke Skik, at Ordføreren paa Forhaand udtaler sig om Mindretalsforslag, og jeg vilde heller ikke gøre det her, hvis det var noget nyt, der her var Tale om. Men det er Nægtelser af Bevillinger, der ere opførte paa Finansloven, og jeg skal derfor anføre Grundene, hvorfor jeg og Flertallet ikke have kunnet gaa med til Nægtelsen af disse Bevillinger. Begge de stillede Ændringsforslag angaa Bevillinger til Musik. Nu er det jo ikke saadan, at Flertallet har saa stærke Musikinteresser, at vi gaa med til alt, hvad der angaar Musik. Jeg kan i saa Henseende henvisse til, at vi paa § 21 nægte et Tilskud til Musik. Men det, der her er Tale om, er noget andet. Den første Bevilling angaar 500 Kr., der ere givne aarlig i 3 Aar til Jydsk Kammermusikforening. Da jeg gik herved og skulde tale, var der en, der spurgte, hvad Kammermusik var for noget. Naar en kan spørge om det paa Trapperne, kan jeg tænke mig, der kunde være andre her i Salen, der sidde med lignende Spørgsmaal. Jeg skal derfor først gøre den Bemærkning, at Kammermusik var i gamle Dage en Betegnelse for saakaldt verdslig Musik i Modsætning til Kirkesmusik. I rigtig gamle Dage samlede al Kunst og Videnskab sig jo om Kirken, og det gjorde Musikken ogsaa. Verdslig Musik kaldtes saa i Modsætning til kirkelig Musik Kammermusik, idet denne Musik som Regel blev opført hos Fyrster eller meget fornemme Folk i deres Sale, i deres „Kamre“, og da ikke af noget stort Antal Kunstnere. „Kammermusik“ er i vore Dage nærmest Betegnelse for Opførelse af verdslig Musik af et mindre Antal Kunstnere. „Kammermusik“ er altsaa et gammelt Ord, som endnu bruges her i Landet.

Det, der her er Tale om paa Finansloven, er en Forening, der er oprettet i Aalborg og Hjørring til Fremførelse af saadan Musik. Da Foreningen blev oprettet, henvendte den sig til kongelig Kapelmusikus Borup her i København for at faa denne Mand til at lede deres Musik deroppe. Kapelmusikus Borup har i 21 Aar ledet en stor Forening med mellem 1,000 og 2,000 Medlemmer her i København og har i disse Aar ikke alene ledet Foreningen ganske udmærket, men har ogsaa gjort det ganske gratis. Ogsaa ovre i Aalborg og Hjørring har han arbejdet ganske gratis og har skaffet mange Kunstnere til at medvirke ved Koncerterne derovre. Foreningen har bestaaet i 4 Aar, og de

første Koncerter, af hvilke de holde 10 à 12 om Aaret, henvendte sig navnlig til det store Koncertpublikum, men i de senere Aar har den draget Omsorg for, at ogsaa andre, end hvad man til daglig Brug plejer at forstaa ved Koncertpublikum, have kunnet nyde godt af disse Koncerter. Højskolerne i hele det nordlige Jylland have faaet Lejlighed til at lade deres Elever faa Adgang til disse Koncerter, for at Forstaaelsen af virkelig god Musik kunde trænge ud til de bredere Lag. Jeg skal nævne Navne paa de Kunstnere, der have deltaget i disse Koncerter, af hvilke der har været afholdt 12 i hver af Byerne Aalborg og Hjørring aarlig . . . . Nej, jeg tror dog, jeg skal aflade med det, for det er ikke mindre end op imod 30 Navne, jeg saa skulde læse op, paa Kunstnere ved det kgl. Teaters Kapel og andre Kunstnere og Kunstnerinder herinde, det vilde vist blive for trættende at læse alle Navnene op, men de ligge til Medlemmernes Raadighed, de kunne jo saa stifte Bekendtskab med dem, om de ønske det. Jeg mener, at denne Virksomhed, som med Ofre fra privat Side er holdt oppe i flere Aar, og som efterhaanden er trængt ud til de bredere Samfundslag, idet man har draget Omsorg for, at Højskolens Elever have kunnet faa let Adgang til disse Koncerter, og som ogsaa er bleven støttet fra privat Side, altsaa fra selve Kunstnernes Side, virkelig fortjener Støtte fra Statens Side. Jeg kan ikke se bedre, end at vi støtte Kunsten paa forskellig Maade, og vi skulde ikke gerne unddrage den vor Støtte, hvor den saa uegennyttigt som her søger at trænge ud til de bredere Lag i Befolkningen.

Det samme Mindretal foreslaar at nægte en lignende lille Bevilling til Odense Musikforening. Odense Musikforening er en gammel Forening, den er meget, meget ældre end den, jeg sidst talte om. Den er over 50 Aar gammel. Den har taget sig for at opføre store Musikværker og har i al den Tid, den har bestaaet, navnlig ogsaa i de senere Aar, gjort sig meget bekendt for sin Fortjeneste af Musiklivet, og den har i Virkeligheden dannet et Centrum for Forstaaelsen af Musik paa Fyn. Jeg kan derfor heller ikke se, at det vilde være rimeligt, om vi unddrog en saadan Forening den Støtte, her er foreslaet, af disse faa Hundrede Kr. Jeg synes det saa meget mindre, som vi jo her inde i København yde rigelig Støtte, ikke til en, men til mange Foreninger, der virke til, at Musikken kan fremmes, og Forstaaelsen